

BEROEPS- BELANGEN

TANDARTS EN ONGEVALLENWET

Een collega te Groningen, die jarenlang verzekeringsplichtig was geweest, ontving indertijd van de Rijksverzekeringbank officieel mededeeling, dat zijn beroep en bedrijf van vervaardigen van kunstgebitten vanaf 1 September 1940 niet meer verzekeringsplichtig waren.

Ingevolge het invoegen in de ongevallenwet-1921 op 1 Juli 1942 van een artikel 4a, wordt het beroep van tandarts geacht als verzekeringsplichtig bedrijf in een verzekeringsplichtige onderneming te worden uitgeoefend en ingedeeld in gevarenklasse 7.

Bedoelde collega ontving daarvan mededeeling, waarbij tevens werd verklaard, dat dit verzekeringsplichtig bedrijf reeds over een betalings-termijn gelegen tusschen 1 September 1940 en 1 Juli 1942 is uitgeoefend, weshalve over deze periode premie werd nagevorderd.

Van deze beslissing van de Rijksverzekeringbank kwam hij in beroep bij den Raad van Beroep in zijn woonplaats. In zijn beslissing van 17 December 1942 overweegt dit college o.a., dat het niet duidelijk is waarom het bestuur van de Rijksverzekeringbank verklaart, dat ook vóór 1 Juli 1942 bedoeld verzekeringsplichtig bedrijf door klager is uitgeoefend; dat klager een vrij beroep uitoefent en ook vóór 1 Juli 1942 uitoefende en dat pas door het invoegen van vermeld artikel 4a, hetgeen met ingang van 1 Juli 1942 is geschied, deze vrije beroepen geacht worden als verzekeringsplichtig bedrijf in een verzekeringsplichtige onderneming te worden uitgeoefend, zoodat gemelde verklaring van de Bank ten onrechte is gedaan.

Het college bevestigt dan de beslissing van de Rijksverzekeringbank van 12 September 1942, maar beslist dat de verklaring omtrent de verzekeringsplichtigheid over de betalingstermijnen gelegen tusschen 1 September 1940 en 1 Juli 1942 ten onrechte heeft plaats gehad.